

نتایج کاربرد سیلیس و پتاسیم بر شاخص های زراعی و عملکرد دانه برنج

رقم طارم هاشمی

مرتضی سام دلیری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس، گروه زراعت، چالوس، ایران.
حمیدرضا مبصر، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قائم شهر، گروه زراعت، قائم شهر، ایران.
سلمان دستان*، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه زراعت، تهران، ایران.
آرش قاسمی میانایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه زراعت، تهران، ایران.

چکیده

به منظور بررسی اثرات مقادیر سیلیس و پتاسیم بر شاخص های زراعی و عملکرد دانه برنج رقم طارم هاشمی، آزمایشی به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی واقع در شهرستان ساری اجرا شد. مقادیر سیلیس در چهار سطح ۰، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۷۵۰ کیلوگرم در هکتار به عنوان عامل اصلی و مقادیر پتاسیم در چهار سطح ۰، ۳۰، ۶۰ و ۹۰ کیلوگرم در هکتار پتاس خالص به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شدند. نتایج نشان داد حداکثر عملکرد دانه (۶۱۲ گرم در متر مربع) تحت میزان ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار حاصل شد، چون بیشترین تعداد پنجه در کپه، تعداد پنجه بارور، تعداد خوشه در متر مربع، تعداد کل خوشه چه در خوشه و تعداد خوشه چه پر نیز تحت این تیمار به دست آمد. بیشترین تعداد پنجه بارور، درصد خوشه چه پر در خوشه، وزن هزار دانه، در نتیجه عملکرد دانه (۵۷۵/۳ گرم در متر مربع) و شاخص برداشت (۳۵/۶٪) با کاربرد ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار حاصل شد. حداکثر درصد خوشه چه پر در خوشه تحت اثر متقابل مقادیر ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار \times ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار به دست آمد. عملکرد دانه با تعداد کل پنجه در کپه، تعداد پنجه بارور، تعداد خوشه در متر مربع، تعداد کل خوشه چه در خوشه و تعداد خوشه همبستگی مثبتی نشان داد. شاخص برداشت با طول برگ پرچم، تعداد پنجه بارور، تعداد خوشه در متر مربع، تعداد خوشه چه پر، درصد خوشه چه پر و عملکرد دانه همبستگی مثبت نشان داد. بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده مقادیر ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار و ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار به علت افزایش شاخص های زراعی و عملکرد دانه به عنوان تیمار مناسب معرفی می گردند.

واژه های کلیدی: برنج، پتاسیم، سیلیس، شاخص های زراعی، عملکرد دانه

* نویسنده مسئول: E-mail: Sdastan@srbiau.ac.ir

مقدمه

سیلیس یکی از فراوانترین عناصر در پوسته زمین و خاکستر گیاهان است (۲۲) و به خاطر اثرات مثبت در کشت برنج به عنوان عنصر ضروری برای این گیاه زراعی می باشد (۳۲). در گیاه برنج و گندم جذب سیلیس به صورت فعال صورت می گیرد و تحت تاثیر میزان تعرق قرار نمی گیرد و این عنصر عمدتاً در بخش هوایی قرار دارد و در اپیدرم پهنک برگ، اسکلرانسیم، بافت های آوندی و غلاف آوندی وجود دارد، سیلیس در اپیدرم خارجی و در طول دیواره سلولی و در تمام بافت های ریشه گیاه وجود دارد و نیز در برگ های پیر بیشتر از نوع جوان آن موجود است (۳۸). سیلیس در گیاه برنج باعث افزایش رشد از طریق افزایش تعداد پنجه، سطح برگ و فعالیت های فتوسنتزی برگ های پایین می شود و کمبود آن سبب افتادگی برگ ها در برنج و لکه برگی در نیشکر می شود (۱۹). سیلیس باعث عمودی شدن برگ های برنج و پایداری آنها، افزایش مقاومت به بیماری های قارچی و همچنین افزایش درصد خوشه چه های پر شده و افزایش عملکرد دانه برنج می شود (۱۲ و ۱۹). به طور کلی سیلیس از طریق افزایش تعداد کل خوشه چه در خوشه، درصد خوشه چه های پر شده، وزن هزار دانه و کاهش خوابیدگی (ورس)، موجب افزایش عملکرد دانه برنج می شود (۱۰). سیلیس در گیاه برنج به کندی حرکت می کند و به نظر می رسد که جذب سیلیس توسط برنج بعد از مرحله پنجه دهی و یا بعد از طویل شدن ساقه شروع می شود (۲۴). سیلیس باعث رشد رویشی و افزایش تولیدات ماده خشک می شود و تعرق را کاهش می دهد و بر کیفیت و عملکرد دانه اثر می گذارد (۵). سیلیس برای پایداری عملکرد محصول برنج ضروری می باشد (۳۱). در حضور سیلیس برگ ها، ساقه ها و غلاف های گیاهان، به ویژه برنج یک رشد مستقیم نشان می دهد و در نتیجه توزیع نور در داخل پوشش گیاهی به طور قابل توجهی بهبود می یابد (۱۸ و ۳۶). جذب سیلیس در ارقام مختلف و همچنین در اندام های مختلف گیاه برنج متفاوت است (۶ و ۴۱). سیلیس در محدود ساختن خروج غیر ضروری آب و جلوگیری از نفوذ مسیلیوم های قارچی نقش دارد، مطابق این عقیده با افزایش مقادیر سیلیس در برنج خروج آب از گیاه کاهش یافته و قدرت حفظ آب بالا می رود (۴۴). مصرف سیلیس در حد مطلوب باعث افزایش تحمل گیاهان کشت شده به شوری و خشکی می گردد و حتی ظرفیت نفوذ پذیری آب در خاک را افزایش می دهد. در سیستم آبیاری نوین با مصرف سیلیس، ۴۰-۱۰٪ در مصرف آب بدون این که بر روی کمیت و کیفیت محصول تاثیر منفی داشته باشد، صرفه جویی می شود (۸). سیلیس باعث بهبود ارتفاع گیاه، طول میانگره، وزن تر، حرکت خمش و مقاومت به شکستگی در گیاه برنج می شود و شاخص ورس که از نسبت حرکت خمش به مقاومت به شکستگی به دست می آید را نیز افزایش می دهد و همچنین باعث افزایش مقاومت به خوابیدگی ورس در گیاه برنج گردد (۲۰). افزایش مصرف سیلیس در گیاه برنج ممکن است تنش آبی داخل گیاه را نیز کاهش دهد (۴۲). عنصر پتاسیم بر خلاف نیتروژن و فسفر اثر قطعی و مشخصی در پنجه زنی گیاه برنج نداشته

ولی موجب افزایش تعداد خوشه‌چه‌ها در هر خوشه شده و درصد خوشه‌چه‌های پر و وزن هزار دانه را بالا می‌برد (۱۷). در یک آزمایش دیگر در پنجاب هندوستان، کاربرد ۱۰۰ کیلوگرم پتاس در هکتار باعث افزایش تعداد پنجه‌ها و وزن هزار دانه و در نتیجه عملکرد دانه شد (۲۵). آزمایش‌های انجام شده در چین نشان داد که کاربرد ۱۱۲ کیلوگرم اکسید پتاسیم در هکتار عملکرد دانه برنج را افزایش داد (۷). نتایج تحقیقات انجام شده در مناطق مختلف نشان داده است که میانگین پاسخ برنج به کاربرد پتاس در بنگلادش، چین، هندوستان و فیلیپین به ترتیب ۷/۶، ۹/۳، ۴/۶ و ۶/۴ کیلوگرم شلتوک به ازای هر کیلوگرم کاربرد پتاس بود و در شالیزارهای مازندران ۳ الی ۲۳ کیلوگرم شلتوک بود (۴ و ۲۸). پتاس از نظر آماری بر پنجه‌زنی برنج تاثیری نداشت، ولی این عنصر تاثیر مثبت آشکاری بر تعداد خوشه‌چه در خوشه داشت (۲۳، ۳۷ و ۴۰). پتاس موجب افزایش درصد خوشه‌چه‌های پر شده در هر خوشه شد و کمبود آن موجب عقیمی دانه‌های گرده در مرحله آبستنی و در نتیجه کاهش تعداد خوشه‌چه‌های پر شده گردید (۱۶). با توجه به میزان پتاس قابل دسترس موجود در خاک، افزودن سطوح مختلف کود پتاس تاثیر معنی‌داری بر شاخص برداشت، عملکرد دانه، تعداد خوشه در واحد سطح، وزن هزار دانه، تعداد پنجه و ارتفاع گیاه نداشت اما باعث افزایش معنی‌دار تعداد خوشه‌چه در خوشه و درصد خوشه‌چه پر شده در خوشه گردید (۱). با توجه به میزان پتاس قابل دسترس موجود در خاک، افزودن سطوح مختلف کود پتاس تاثیر معنی‌داری بر عملکرد دانه نداشت (۲۱، ۳۵ و ۴۰). لذا با توجه به اهمیت کود سیلیس و پتاس بر رشد و تولید محصول برنج، این طرح تحقیقاتی به منظور بررسی اثرات مقادیر سیلیس و پتاسیم بر شاخص‌های زراعی و عملکرد دانه برنج رقم طارم هاشمی اجرا شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثرات مقادیر سیلیس و پتاسیم بر شاخص‌های زراعی و عملکرد دانه برنج رقم طارم هاشمی، آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی واقع در شهرستان ساری با عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۳۷ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۳ درجه و ۱۱ دقیقه شرقی و با ارتفاع ۱۲/۵ متر از سطح دریا اجرا شد. خاک محل آزمایش لوم رسی بود. نمونه‌برداری خاک قبل از کاشت از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متر انجام شد که دارای pH برابر ۷/۱، هدایت الکتریکی ۰/۲۲ میلی‌موس بر سانتی‌متر، ماده آلی برابر ۱/۶٪ و غلظت فسفر و پتاس قابل جذب به ترتیب برابر با ۱۲ و ۱۲۸ میلی‌گرم در کیلوگرم و نیتروژن کل آن برابر ۰/۲۲٪ بود.

جدول ۱: شرایط آب و هوایی محل آزمایش در طول دوره رشد برنج

ماه های سال	حداقل درجه حرارت (سانتی گراد)	حداکثر درجه حرارت (سانتی گراد)	تخیر ماهانه (میلی متر)	میزان بارندگی (میلی متر)
فروردین	۱۰/۵	۱۴/۸	۸۴/۴	۱۸/۲
اردیبهشت	۱۳/۶	۲۱/۸	۹۳/۷	۲۱/۱
خرداد	۲۰/۲	۳۱/۰	۱۶۶/۶	۱۸/۹
تیر	۲۱/۹	۲۹/۰	۱۳۶/۳	۲۲/۴
مرداد	۲۳/۱	۳۲/۹	۱۹۹/۷	۷/۵
شهریور	۲۳/۷	۳۰/۲	۱۸۴/۲	۲۳/۵

آزمایش به فرم کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار اجرا شد. مقادیر سیلیس در چهار سطح ۰، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۷۵۰ کیلوگرم در هکتار (از منبع سیلیکات کلسیم از خاکستر معدنی کوه های فیروزکوه و از معدن سیلیس تهیه شده که دارای ۶۰٪ سیلیس بود) به عنوان عامل اصلی و مقادیر پتاسیم در چهار سطح (۰، ۳۰، ۶۰ و ۹۰ کیلوگرم در هکتار پتاس خالص) به فرم سولفات پتاسیم که در دو مرحله و به میزان ۵۰٪ قبل از نشاء کاری و ۳۰ روز بعد از نشاء کاری مصرف شد، به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شدند. جهت اجرای عملیات طرح، ابتدا زمین خزانه آماده و عمل تسطیح، ماله کشی و کودپاشی انجام شد و سپس بذر توسط محلول ۵ در هزار ویتاواکس تیرام ضد عفونی شدند و در محیط مناسب جوانه دار گردیده و گوشه ای از مزرعه به خزانه اختصاص یافت و ۶۰ کیلوگرم بذر برای یک هکتار در خزانه مصرف شد و بعد از آن زمین را به چهار بلوک که هر بلوک به ۱۶ کرت با طول و عرض ۵ × ۲ متر مربع تقسیم شد. در زمان کاشت کود اوره به میزان ۷۰ کیلوگرم در هکتار، فسفر خالص به مقدار ۱۱۱ کیلوگرم در هکتار مصرف گردید. زمانی که ارتفاع نشاء به ۲۵ سانتی متر رسید به زمین اصلی انتقال یافت و با تراکم ۲۵ بوته در متر مربع کاشت انجام شد و دو روز بعد از نشاء کاری کرت های مورد نظر آبیاری شدند. کود اوره در مرحله تشکیل اولین جوانه خوشه در غلاف به میزان ۵۰ کیلوگرم در هکتار و در مرحله بعد از خوشه دهی کامل به میزان ۳۰ کیلوگرم در هکتار برای هر کرت استفاده شد. مبارزه با علف های هرز با سم علف کش بوتاکلر در زمان چهار روز بعد از نشاء کاری و جین دستی در طی ۲۰، ۳۸ و ۵۰ روز بعد از نشاء کاری انجام شد و همچنین برای مبارزه با کرم ساقه خوار برنج دوبار از سم دیازینون (گرانول ۵٪) در مرحله انتهای پنجه دهی و مرحله گلدهی استفاده گردید و صفات ذیل در طی مراحل رشد مورد ارزیابی قرار گرفتند:

- تعداد کل پنجه در کپه و تعداد پنجه بارور در کپه با شمارش و اندازه گیری از روی ۱۲ بوته در مرحله خوشه دهی کامل حاصل شد (۴۳).

- تعداد خوشه در متر مربع با شمارش از روی تعداد کپه های موجود در یک متر مربع به دست آمد (۴۳).
 - تعداد کل خوشه چه در خوشه و درصد خوشه چه های پر شده با شمارش از روی ۲۰ خوشه در هر کرت حاصل شدند، همچنین وزن هزار دانه با شمارش ۱۰ نمونه صدتایی و توزین آن ها بر اساس رطوبت ۱۲٪ به دست آمد (۴۳).
 - عملکرد دانه (شلتوک) و عملکرد بیولوژیک با برداشت بوته ها از ۴ متر مربع از وسط هر کرت با رطوبت ۱۴٪ اندازه گیری شد و از نسبت عملکرد دانه به عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت حاصل شد و به صورت درصد بیان گردید (۴۳).
- آنالیز و تجزیه آماری داده های حاصل از این آزمایش با نرم افزار آماری MSTAT-C و SAS انجام گردید و مقایسات میانگین بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح پنج درصد انجام شد.

نتایج و بحث

تعداد کل پنجه در کپه از نظر آماری تحت تاثیر تیمار مقادیر سیلیس در سطح احتمال پنج درصد قرار گرفت (جدول ۲). کمترین (۱۰/۱ عدد) و بیشترین (۱۴/۸ عدد) پنجه به ترتیب با مصرف ۲۵۰ و ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار به دست آمد (جدول ۲). صدقی و همکاران (۱۳۸۶) بیان کردند تعداد پنجه در کپه تحت تاثیر مصرف سیلیس قرار نگرفت. سیلیس در گیاه برنج، باعث افزایش تعداد پنجه گردید (۵ و ۳۰). مقادیر مختلف پتاسیم تاثیر معنی داری بر تعداد پنجه در کپه نداشت که با نتایج این تحقیق مغایرت داشت (۱ و ۴۰).

تعداد پنجه بارور در کپه از نظر آماری تحت تاثیر مقادیر سیلیس و پتاسیم در سطح احتمال پنج درصد قرار گرفت (جدول ۲). کمترین (۷/۲ عدد) و بیشترین (۱۲/۱ عدد) تعداد پنجه بارور در کپه به ترتیب با مصرف ۲۵۰ و ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار نتیجه شد، با مصرف پتاسیم تعداد پنجه بارور به نسبت ۱۶/۳٪ روند افزایشی داشت، به طوری که کمترین تعداد پنجه بارور تحت تیمار بدون مصرف پتاسیم حاصل شد (جدول ۲). سیلیس در گیاه برنج، باعث افزایش تعداد پنجه گردید (۵ و ۳۰). ولی مبصر و همکاران (۲۰۰۸) دریافتند تعداد پنجه موثر در کپه تحت تاثیر مصرف سیلیس قرار نگرفت. اصفهانی و همکاران (۱۳۸۴) دریافتند مقادیر مختلف پتاسیم تاثیر معنی داری بر تعداد پنجه بارور در کپه نداشت.

جدول ۲: تجزیه واریانس شاخص های زراعی و عملکرد دانه برنج تحت تاثیر مقادیر سیلیس و پتاسیم

میانگین مربعات					درجه آزادی	منابع تغییرات
خوشه چه در خوشه چه (درصد)	خوشه چه در خوشه چه	خوشه در متر مربع	پنجه در بارور	پنجه در کپه		
۱۶۱/۹ ^{ns}	۲۷۷/۵ ^{ns}	۱۷۸۰/۰ ^{ns}	۲۶/۸۱ ^{ns}	۵۴/۳۰*	۳	تکرار
۳۲۶/۴*	۹۵۱/۰*	۱۲۴۵۴/۹*	۶۳/۵۲*	۶۴/۲۰*	۳	مقادیر سیلیس (a)
۶۲/۳	۲۳۴/۷	۳۷۲۲/۳	۱۷/۶۳	۱۴/۸۶	۹	خطا
۱۳۴/۵**	۴۶/۰ ^{ns}	۴۴۷/۳ ^{ns}	۸/۸۵*	۰/۱۷ ^{ns}	۳	مقادیر پتاسیم (b)
۱۹/۰*	۱۳۷ ^{ns}	۲۲۲/۷ ^{ns}	۳/۷۲ ^{ns}	۲/۱۳ ^{ns}	۹	a × b
۶/۵	۲۹/۵	۵۰۸/۶	۲/۵۵	۲/۶۹	۳۶	خطا
۲/۹۴	۶/۸۸	۶/۳۱	۱۶/۴۵	۱۳/۴۶		ضریب تغییرات (%)

* و **: به ترتیب بیانگر تفاوت معنی دار در سطح آماری ۵ درصد و ۱ درصد می باشند

ادامه جدول ۲:

میانگین مربعات					درجه آزادی	منابع تغییرات
شاخص برداشت	عملکرد بیولوژیک	عملکرد دانه	وزن هزار دانه	خوشه چه پوک		
۱۱۳/۴ ^{ns}	۲۴۱۷۴۸/۶**	۲۹۴۳۴/۸ ^{ns}	۲۴/۶**	۱۲۸/۰*	۳	تکرار
۳۹/۶ ^{ns}	۲۱۲۶۴۳/۷**	۴۸۰۹۸/۹*	۱۲۱/۷**	۱۵۵/۵*	۳	مقادیر سیلیس (a)
۴۰/۸	۲۹۳۹۰/۷	۱۶۴۷۱/۷	۲/۳	۲۶/۴	۹	خطا
۲۷/۱*	۱۰۳۱۴/۵ ^{ns}	۶۲۳۵/۵**	۲۴/۸**	۸۳/۳**	۳	مقادیر پتاسیم (b)
۱۱/۷ ^{ns}	۸۳۷۱/۴ ^{ns}	۸۰۸/۳ ^{ns}	۲/۳ ^{ns}	۱۱/۰*	۹	a × b
۷/۰۰	۹۸۴۵/۵	۹۹۹/۲	۱/۵	۴/۱	۳۶	خطا
۷/۶۵	۶/۱۹	۵/۷۳	۴/۹۶	۱۹/۲۳		ضریب تغییرات (%)

* و **: به ترتیب بیانگر تفاوت معنی دار در سطح آماری ۵ درصد و ۱ درصد می باشند

تعداد خوشه در متر مربع از نظر آماری تحت تنها تاثیر تیمار مقادیر سیلیس در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی داری را نشان داد (جدول ۲). با مصرف سیلیس تا ۷۵۰ کیلوگرم در هکتار تعداد خوشه در متر مربع به نسبت ۱۴/۵٪ افزایش یافت، به طوری که بیشترین (۳۹۸/۹ خوشه) تعداد خوشه در متر مربع با مصرف ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار حاصل شد و تحت مقادیر دیگر سیلیس در یک سطح آماری قرار گرفتند (جدول ۳). نتایج تحقیقات حاکی از آن است که با کمبود سیلیس، تعداد خوشه کاهش می یابد (۳۰). اصفهانی و همکاران (۱۳۸۴) دریافتند مقادیر مختلف پتاسیم تاثیر معنی داری بر تعداد خوشه در واحد سطح نداشت که با نتایج این تحقیق مطابقت داشت. تعداد کل خوشه چه در خوشه از نظر آماری تنها تحت تاثیر مقادیر سیلیس در سطح احتمال پنج درصد قرار گرفت (جدول ۲).

بیشترین (۸۹/۴ عدد) و کمترین (۷۰/۹ عدد) خوشه‌چه در خوشه تحت مقادیر ۷۵۰ و ۲۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار به دست آمد و تحت تیمار بدون مصرف سیلیس و با مصرف ۵۰۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار حاصل شد که به ترتیب برابر ۷۷ و ۷۸/۴ عدد بود (جدول ۳). ما و تاکاهاشی (۱۹۹۰) گزارش کردند سیلیس در گیاه برنج، باعث افزایش تعداد خوشه‌چه در خوشه شد که با نتایج آگاری و همکاران (۱۹۹۳) مطابقت داشت. عدم وجود سیلیس باعث کاهش ۱۰٪ کل تعداد خوشه‌چه‌های خوشه گردید (۱۳).

جدول ۳: مقایسه میانگین شاخص‌های زراعی و عملکرد دانه برنج تحت تاثیر مقادیر سیلیس و پتاسیم

تیمارها	تعداد کل پنجه در کپه	پنجه بارور در کپه	تعداد خوشه در متر مربع	تعداد خوشه‌چه در خوشه	درصد خوشه‌چه پر در خوشه
مقادیر سیلیس					
شاهد (بدون مصرف)	۱۱/۳ b	۹/۸ab	۳۴۱/۸b	۷۷/۰ab	۹۰/۵a
۲۵۰ کیلوگرم در هکتار	۱۰/۱ b	۷/۲b	۳۴۶/۹b	۷۰/۹b	۸۰/۷b
۵۰۰ کیلوگرم در هکتار	۱۲/۶ab	۹/۸ab	۳۴۱/۲ b	۷۸/۴ab	۸۵/۶ab
۷۵۰ کیلوگرم در هکتار	۱۴/۸ a	۱۲/۱ a	۳۹۸/۹ a	۸۹/۴a	۸۹/۸a
مقادیر پتاسیم					
شاهد (بدون مصرف)	۱۲/۳a	۸/۷ b	۳۵۵/۳a	۷۷/۱ a	۸۲/۹c
۳۰ کیلوگرم در هکتار	۱۲/۲a	۹/۷ab	۳۶۳/۹a	۸۰/۲ a	۸۶/۲b
۶۰ کیلوگرم در هکتار	۱۲/۲a	۱۰/۰ a	۳۵۸/۲a	۷۷/۹ a	۸۷/۷b
۹۰ کیلوگرم در هکتار	۱۲/۱a	۱۰/۴a	۳۵۱/۴a	۸۰/۶ a	۸۹/۸a

حروف مشترک در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد بر اساس آزمون دانکن می‌باشد

ادامه جدول ۳:

تیمارها	تعداد خوشه‌چه پوک	وزن هزار دانه (g)	عملکرد دانه (g/m ²)	عملکرد بیولوژیک (g/m ²)	شاخص برداشت
مقادیر سیلیس					
شاهد (بدون مصرف)	۷/۳ b	۲۸/۵ a	۴۹۸/۸ b	۱۴۴۶/۰ b	۳۴/۶a
۲۵۰ کیلوگرم در هکتار	۱۴/۵a	۲۲/۶ c	۵۱۲/۱ b	۱۵۸۵/۰a	۳۳/۱a
۵۰۰ کیلوگرم در هکتار	۱۱/۲ ab	۲۲/۸ bc	۵۸۳/۶ab	۱۶۹۲/۰a	۳۳/۹a
۷۵۰ کیلوگرم در هکتار	۹/۳ b	۲۳/۹ b	۶۱۲/۰a	۱۶۸۶/۰a	۳۳/۸a
مقادیر پتاسیم					
شاهد (بدون مصرف)	۱۳/۶ a	۲۲/۹ c	۵۳۰/۶ c	۱۵۹۳/۰ a	۳۲/۸ b
۳۰ کیلوگرم در هکتار	۱۰/۹ b	۲۴/۱ b	۵۴۱/۳ bc	۱۵۹۲/۰a	۳۴/۶ab
۶۰ کیلوگرم در هکتار	۹/۴ c	۲۴/۹ b	۵۵۹/۴ab	۱۵۸۳/۰a	۳۵/۴a
۹۰ کیلوگرم در هکتار	۸/۳ c	۲۵/۹ a	۵۷۵/۳a	۱۶۳۹/۰a	۳۵/۶a

حروف مشترک در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد بر اساس آزمون دانکن می‌باشد

درصد خوشه‌چه پر در خوشه از نظر آماری تنها تحت تاثیر مقادیر سیلیس و اثر متقابل مقادیر سیلیس در مقادیر پتاسیم در سطح احتمال پنج درصد و تحت تاثیر مقادیر پتاسیم در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی‌داری را نشان داد (جدول ۲). کمترین ($80/7\%$) درصد خوشه‌چه پر در خوشه با مصرف ۲۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار حاصل شد و بیشترین درصد خوشه‌چه پر در خوشه تحت تیمار بدون مصرف سیلیس و با مصرف ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار به دست آمد که به ترتیب برابر $90/5\%$ و $89/8\%$ بود. با مصرف پتاسیم درصد خوشه‌چه پر در خوشه به نسبت $7/7\%$ روند افزایشی نشان داد، به طوری‌که کمترین ($82/9\%$) و بیشترین ($89/8\%$) تحت تیمار بدون مصرف پتاسیم و با مصرف ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار حاصل شد (جدول ۳). حداکثر درصد خوشه‌چه پر در خوشه ($93/2\%$) تحت اثر متقابل مقادیر ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار \times ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار و حداقل آن ($74/5\%$) تحت اثر متقابل مقادیر ۲۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار \times بدون مصرف پتاسیم حاصل شد. با مصرف سیلیس درصد خوشه‌چه‌های پر شده افزایش یافت (۱۴، ۳۱ و ۳۴). پتاسیم باعث افزایش درصد خوشه‌چه پر در خوشه گردید و کمبود آن در مرحله آبستنی موجب عقیمی دانه‌گرده شد و در نتیجه تعداد خوشه‌چه پر کاهش می‌یابد (۲۳ و ۳۷).

تعداد خوشه‌چه پوک در خوشه از نظر آماری تنها تحت تاثیر مقادیر سیلیس و اثر متقابل مقادیر سیلیس \times مقادیر پتاسیم در سطح احتمال پنج درصد و تحت تاثیر مقادیر پتاسیم در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی‌داری را نشان داد (جدول ۲). بیشترین ($14/5$ عدد) تعداد خوشه‌چه پوک با مصرف ۲۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار و کمترین آن تحت تیمار بدون مصرف سیلیس و با مصرف ۷۵۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار حاصل شد که به ترتیب برابر $7/3$ و $9/3$ عدد بود. با مصرف پتاسیم تعداد خوشه‌چه پوک به نسبت 39% روند کاهشی نشان داد، به طوری‌که کمترین ($8/3$ عدد) و بیشترین ($13/6$ عدد) تحت تیمار با مصرف ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار و بدون مصرف پتاسیم در هکتار حاصل شد (جدول ۳). بیشترین تعداد خوشه‌چه پوک در خوشه ($19/8$ عدد) تحت اثر متقابل میزان ۲۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار \times بدون مصرف پتاسیم حاصل شد. چائومینگ و همکاران (۱۹۹۹) نشان دادند با افزایش کود سیلیکاته به همراه کلرید پتاسیم، درصد خوشه‌چه پوک در برنج کاهش یافت. پتاسیم باعث افزایش درصد خوشه‌چه پر در خوشه گردید و کمبود آن در مرحله آبستنی موجب عقیمی دانه‌گرده شد و در نتیجه تعداد خوشه‌چه پر کاهش می‌یابد (۲۳ و ۳۷). وزن هزار دانه از نظر آماری تحت تاثیر مقادیر سیلیس و پتاسیم در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی‌داری را نشان داد (جدول ۲). حداکثر ($28/5$ گرم) و حداقل ($22/6$ گرم) وزن هزار دانه تحت تیمار بدون مصرف سیلیس و با مصرف ۲۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار حاصل شد. با مصرف پتاسیم وزن هزار دانه به نسبت $11/6\%$ افزایش یافت، کمترین ($22/9$ گرم) و

بیشترین (۲۵/۹ گرم) وزن هزار دانه تحت تیمار بدون مصرف سیلیس و با مصرف ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار بود (جدول ۳).

سیلیس در گیاه برنج، باعث افزایش وزن هزار دانه شد (۱۰ و ۲۷). اصفهانی و همکاران (۱۳۸۴) دریافتند مقادیر مختلف پتاسیم تاثیر معنی داری بر وزن هزار دانه نداشت، ولی فلاح و سعادت (۱۳۸۴) بیان کردند مصرف پتاسیم موجب افزایش وزن هزار دانه شد. عملکرد دانه از نظر آماری تحت تاثیر مقادیر سیلیس در سطح احتمال پنج درصد و تحت تاثیر مقادیر پتاسیم در سطح احتمال یک درصد قرار گرفت (جدول ۲). با مصرف سیلیس عملکرد دانه به نسبت ۱۸/۵٪ افزایش یافت، به طوری که کمترین (۴۹۸/۸ گرم در متر مربع) و بیشترین (۶۱۲ گرم در متر مربع) عملکرد دانه به ترتیب تحت تیمار بدون مصرف سیلیس و با مصرف ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار حاصل شد. همچنین با مصرف پتاسیم عملکرد دانه به نسبت ۷/۸٪ روند افزایشی داشت، به طوری که حداقل (۵۳۰/۶ گرم در متر مربع) و حداکثر (۵۷۵/۳ گرم در متر مربع) عملکرد دانه تحت تیمار بدون مصرف پتاسیم و با مصرف ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار به دست آمد (جدول ۳). چائومینگ و همکاران (۱۹۹۹) گزارش کردند در مجموع مصرف سیلیس در برنج باعث افزایش عملکرد دانه از طریق افزایش تعداد خوشه چه، درصد خوشه چه پر شده و وزن هزار دانه می گردد. مائود و همکاران (۲۰۰۳) گزارش کردند سیلیس عملکرد دانه را افزایش می دهد. ما و تاکاهاشی (۱۹۹۰) گزارش کردند سیلیس در گیاه برنج، باعث افزایش عملکرد دانه شد. با مصرف سیلیس عملکرد دانه به طور غیر معنی داری افزایش یافت (۳۴). اصفهانی و همکاران (۱۳۸۴) بیان کردند سطوح مختلف کود پتاسیم تاثیر معنی داری بر عملکرد دانه برنج ندارد. این نتیجه با نتایج ویلسون و همکاران (۱۹۹۶) و ایکبال و همکاران (۱۹۹۰) مطابقت داشت، بنابراین واکنش عملکرد برنج به کود پتاسیم در مکان های مختلف و بسته به مقادیر پتاسیم قابل دسترس خاک متفاوت است. مارشنر (۱۹۵) گزارش کرد در مجموع مصرف پتاسیم در برنج باعث افزایش عملکرد دانه از طریق افزایش تعداد خوشه چه، درصد خوشه چه پر شده و وزن هزار دانه می گردد که با نتایج ماتسو و همکاران (۱۹۹۵) و ددیتا و گومز (۱۹۸۰) مطابقت داشت. عملکرد بیولوژیک از نظر آماری تنها تحت تاثیر مقادیر سیلیس در سطح احتمال یک درصد قرار گرفت (جدول ۲). حداقل (۱۴۴۶ گرم در متر مربع) عملکرد بیولوژیک تحت تیمار بدون مصرف سیلیس حاصل شد و با مصرف ۲۵۰، ۵۰۰ و ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار به ترتیب برابر ۱۵۸۵، ۱۶۹۲ و ۱۶۸۶ گرم در متر مربع به دست آمد (جدول ۳). آگاری و همکاران (۱۹۹۳) نشان دادند که کودهای سیلیکاته با اثر بر رشد رویشی موجب افزایش تولید ماده خشک شده در نتیجه موجب بالا رفتن عملکرد گیاه برنج می شود. ماتسو و همکاران (۱۹۹۵) بیان کردند سیلیس باعث رشد رویشی و افزایش ماده خشک گیاه برنج می شود که با نتایج صدقی و همکاران (۱۳۸۶) مطابقت داشت. اصفهانی و همکاران (۱۳۸۴) دریافتند مقادیر مختلف پتاسیم تاثیر معنی داری بر عملکرد بیولوژیک نداشت.

ماتسو و همکاران (۱۹۹۵) بیان کردند پتاسیم باعث رشد زایشی و افزایش ماده خشک گیاه برنج می شود. شاخص برداشت از نظر آماری تنها تحت تاثیر مقادیر پتاسیم در سطح احتمال پنج درصد قرار گرفت (جدول ۲). با مصرف پتاسیم تا میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار شاخص برداشت به نسبت ۷/۹٪ روند افزایشی نشان داد، به طوری که حداقل (۳۲/۸٪) شاخص برداشت تحت تیمار بدون مصرف پتاسیم حاصل شد و حداکثر شاخص برداشت با مصرف ۶۰ و ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار نتیجه شد که به ترتیب برابر ۳۵/۴ و ۳۵/۶٪ بود (جدول ۳). صدقی و همکاران (۱۳۸۶) نشان دادند که شاخص برداشت تحت تاثیر مصرف سیلیس قرار نگرفت اما روند آن افزایشی بود زیرا میزان عملکرد دانه را نسبت به عملکرد کاه با شدت بیشتری افزایش داد. اصفهانی و همکاران (۱۳۸۴) دریافتند مقادیر مختلف پتاس تاثیر معنی داری بر شاخص برداشت نداشت. پتاس به علت افزایش برخی از اجزای عملکرد موجب افزایش شاخص برداشت می شود (۲۹).

ضرایب همبستگی بین صفات

عملکرد دانه با تعداد کل پنجه در کپه، تعداد پنجه بارور، تعداد خوشه در متر مربع و تعداد کل خوشه چه در خوشه همبستگی مثبتی نشان داد. عملکرد بیولوژیک با تعداد کل پنجه در کپه، تعداد پنجه بارور، تعداد خوشه در متر مربع، تعداد کل خوشه چه در خوشه و عملکرد دانه همبستگی مثبت داشت. شاخص برداشت با تعداد خوشه چه پوک در خوشه همبستگی منفی نشان داد، ولی با تعداد پنجه بارور، تعداد خوشه در متر مربع، درصد خوشه چه پر و عملکرد دانه همبستگی مثبت نشان داد. تعداد خوشه چه در خوشه با تعداد کل پنجه در کپه، تعداد پنجه بارور در کپه و تعداد خوشه در متر مربع همبستگی مثبت داشت. وزن هزار دانه با تعداد پنجه بارور و درصد خوشه چه پر همبستگی مثبت ولی با تعداد خوشه چه پوک در خوشه همبستگی منفی داشت (جدول ۴). ساها و همکاران (۱۹۹۸) نیز دریافتند که بین تعداد خوشه در متر مربع با تعداد خوشه چه های پر شده همبستگی بالایی وجود دارد. تعداد پنجه در کپه همبستگی مثبت و بسیار بالایی با عملکرد دانه نشان داد. وانگ و همکاران (۲۰۰۱) نشان دادند که قابلیت پنجه زنی بالا در برنج های هیبرید تاثیر معنی داری بر عملکرد دانه نداشته است. میلر و همکاران (۱۹۹۱) گزارش کرده اند که قابلیت پنجه زنی یکی از مهم ترین صفات برنج است به طوری که پنجه ها می توانند تولید بعدی خوشه ها را تحت تاثیر قرار بدهند که این صفات یعنی قابلیت پنجه زنی با عملکرد دانه همبستگی بسیار بالایی دارد. در این بررسی حداکثر عملکرد دانه به میزان ۶۱۲ گرم در متر مربع با مصرف میزان ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار حاصل شد، چون بیشترین تعداد پنجه در کپه، تعداد پنجه بارور، تعداد خوشه در متر مربع، تعداد کل خوشه چه در خوشه نیز تحت این تیمار به دست آمد. حداکثر تعداد پنجه بارور، درصد خوشه چه پر در خوشه، وزن هزار دانه، در نتیجه عملکرد دانه با ۵۷۵/۳ گرم در متر مربع و شاخص برداشت معادل ۳۵/۶٪ با کاربرد ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار حاصل شد.

جدول ۴: ضرایب همبستگی بین صفات تحت مقادیر سیلیس و پتاسیم در برنج رقم طارم هاشمی

صفات	تعداد پنجه در کپه	تعداد پنجه بارور در کپه	تعداد خوشه در متر مربع	تعداد خوشه در خوشه	درصد خوشه چه پر	تعداد خوشه چه پوک	وزن هزار دانه	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک برداشت	شاخص برداشت
تعداد کل پنجه در کپه	۱									
تعداد پنجه بارور در کپه	۰/۸۸**	۱								
تعداد خوشه در متر مربع	۰/۱۸	-۰/۱۲	۱							
تعداد خوشه چه در خوشه	۰/۳۵**	۰/۳۷**	۰/۵۲**	۱						
درصد خوشه چه پر	۰/۳۱*	۰/۵۷**	۰/۰۷	۰/۲۶*	۱					
تعداد خوشه چه پوک	-۰/۱۵	-۰/۴۴**	۰/۰۲	-۰/۰۱	-۰/۹۱**	۱				
وزن هزار دانه	۰/۰۷	۰/۳۴**	-۰/۱۷	-۰/۰۰۱	۰/۵۷**	-۰/۵۶**	۱			
عملکرد دانه	۰/۴۰**	۰/۳۵**	۰/۴۸**	۰/۳۹**	۰/۱۸	-۰/۱۴	-۰/۲۳*	۱		
عملکرد بیولوژیک	۰/۴۳**	۰/۳۲**	۰/۳۵**	۰/۴۳**	۰/۰۰۴	۰/۱۳	-۰/۳۲**	۰/۵۰**	۱	
شاخص برداشت	۰/۰۸	۰/۲۲*	۰/۲۹*	۰/۱۱	۰/۴۴**	-۰/۴۷**	۰/۲۰	۰/۵۹**	-۰/۱۱	۱

* و **: به ترتیب بیانگر تفاوت معنی دار در سطح آماری ۵ درصد و ۱ درصد می باشند

عملکرد دانه با تعداد کل پنجه در کپه، تعداد پنجه بارور، تعداد خوشه در متر مربع و تعداد کل خوشه چه در خوشه همبستگی مثبتی نشان داد. بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده، مقادیر ۷۵۰ کیلوگرم سیلیس در هکتار و ۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار به علت افزایش شاخص های زراعی و عملکرد دانه به عنوان مقادیر کودی مناسب معرفی می گردند.

منابع

- اصفهانى، م.، صدرزاده، م.، کاووسى، م. و دباغ محمدى نسب، ع. ۱۳۸۴. اثرات مقادير مختلف کود نیتروژن و پتاسیم بر رشد، عملکرد و اجزاء عملکرد دانه برنج رقم طارم. مجله علوم زراعی ایران. ۷ (۳): ۲۲۶-۲۴۰.
- صدقى، ع. ۱۳۸۶. بررسی اثرات مقادير سیلیس و تقسیط نیتروژن در واکنش با مصرف سیلیس در برنج رقم طارم هاشمی. پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت. دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین - پیشوا. ۹۰ صفحه.
- فلاح، و. و سعادتى، ن. ۱۳۷۴. بررسی تأثیر زمان مصرف پتاس بر روی برنج مازندران (گزارش نهائی). انتشارات مؤسسه تحقیقات برنج کشور، معاونت مازندران، آمل.
- ملکوتى، م. ج.، داودى، م. ج.، سعادتى، ن.، ولینژاد، م.، رضانیپور، م. ر.، محمودى، م. و محمدیان، م. ۱۳۸۰. تعیین حد بحرانی پتاسیم برای برنج و بررسی پاسخ آن به کلرور پتاسیم در اراضی شالیزارى مازندران. مجله علمى پژوهشى خاک و آب، ویژه نامه مصرف بهینه کود. ۱۲ (۱۴): ۵۴-۶۲.
- Agarie, S., Uchida, H., Agata, W., Kubota, F. and Kaufman, B. 1993. Effect of silicon on growth, dry matter production and photosynthesis in rice; Crop Pro and Improv Tech. NO. 34: 225-234.
- Alina, K. 1984. Trace Elements in Soils and Plants. CRC Press, Boca Raton, FL., USA.
- Bao, L. 1985. Effect and management of potassium fertilizer on wetland rice in China. PP. 282-292. In: Wetland Soils. Int. Rice Res. Inst. Los Banos, Philippines.
- Bocharnikova, E. A. and Matichenkov, V. 2008. Using Si fertilizers for reducing irrigation water application rate. Silicon in Agriculture Conference, Wild Coast Sun, South Africa, 26-31 October.
- Chabra, D., Kashaninejad, M. and Rafiee, S. 2006. Study and comparison of waste contents in different rice dryers. Proceeding of the First National Rice Symposium. Amol, Iran.

- 10- **Chaoming, Z., Jianfei, L. and Liping, Ch. 1999.** Yield effects on the application of silicon fertilizer early hybrid rice. Journal Article. 2: 79-80.
- 11- **Dahatonde, B. N. 1995.** Effect of NPK fertilization on growth and yield of paddy. PKV Research Journal. 19: 184-185.
- 12- **Datnoff, L. E., Raid, R. N., Snyder, G. H. and Jones, D. B. 1991.** Effect of Calcium Silicate on blast and brown spot intensities and yields of rice. Plant Dis. 75: 729- 732.
- 13- **Datnoff, L. E., Dren, C. W. and Snyder, G. H. 1997.** Silicon fertilizer for disease management of rice in Florida. Crop Production. 16(6): 525-531.
- 14- **Datnoff, L. E., Snyder, G. H. and Korndorfer, G. H. 2001.** Silicon in Agriculture. Studies in Plant Science. Amsterdam: Elsevier, 403pp.
- 15- **De Datta, S. K. and Gumez, K. A. 1980.** Changes in phosphorus and potassium response in wetland rice soils in south and south-east Asia. International Rice Research Institute. Los Banos, Philippines.
- 16- **De Datta, S. K. and Mikkelsen, D. S. 1985.** Potassium nutrition of rice. In: Munson, R.D., summer, M.E., Bishop, W.D., Potassium in Agriculture. American society of agronomy, CSSA, SSSA, Madison, WI, PP. 665-699.
- 17- **Dobermann, A. and Fairhurst, T. 2000.** Nutrient disorders and nutrient management. Hand book series.
- 18- **Elawad, S. H. and Green, V. E. 1979.** Silicon and rice plant environment, a review of recent research. Riv. Riso 28: 235-253.
- 19- **Elawad, S. H., Gascho, G. J. and Stret, J. J. 1982.** Response of sugar cane of silicate source and rate. I. Growth and yield. Agron. J. 74: 781-783.
- 20- **Fallah, A. 2008.** Studies effect of silicon on lodging parameters in rice plant under hydroponics culture in a greenhouse experiment. Silicon in Agriculture Conference, Wild Coast Sun, South Africa, 26-31 October.
- 21- **Iqbal, J., Cheema, A. A., Niazi, M. N. and Dogar, M. S. 1991.** Response of potassium application to rice and wheat in salt affected soils. Technique, 8: 19-30.
- 22- **Jones, L. H. and Handereck, K. A. 1976.** Silica in soils and plants. Agron. J. 19: 107- 109.
- 23- **Kalita, V., Ojha, N. J. and Talukdar, M. C. 1995.** Effect of levels and time of potassium application on yield and yield attributes of upland rice. Journal of potassium Research, 11: 203-206.
- 24- **Kato, N. and Owa, N. 1990.** Dissolution mechanism of silicate slage fertilizers in paddy. Soil Sci. 4: 609-610.
- 25- **Kolar, J. S. and Grewal, H. S. 1989.** Response of rice to potassium. Int. Rice Res. Newsletter. 14 (3): 33.
- 26- **Lloyd, G., Wu, T. Wilson, and McClung, A. M. 1998.** Contribution of rice tillers to drymatter accumulation and yield. Agron. J. 90: 317- 323.
- 27- **Ma, J. F. and Takahashi, E. 1990.** Effect of silicic acid on phosphorus uptake by rice plant. Soil. Sci. Plant. Nutr. 35: 227- 234.
- 28- **Mahapatra, I. C. and Prasad, P. 1970.** Response of rice to potassium in relation to its transformation and availability under waterlogged conditions. Fert. News 15 (2): 34-41.
- 29- **Marchner, H. 1995.** Mineral nutrition of higher plants. 2nd edition. Academic press. 890p.
- 30- **Matsuo, T., Kumazawa, K., Ishii, R., Ishihara, K. and Hirata, J. 1995.** Science of the rice plant, Food and Agriculture Policy Research Center, Tokyo, Japan, No. 2, PP. 1240.
- 31- **Mauod, M., Crusciol, C. A. and Grass, H. 2003.** Nitrogen and fertilizer of upland rice. Piracicaba. Vol. 60. NO. H.
- 32- **Mengel, K. and Kirkby, E. A. 1987.** Principles of Plant Nutrition 4th Edition International Potash Ins. Bern, Swizerland. 687 pp.
- 33- **Miller, B. C., Hill, J. E. and Roberts, S. R. 1991.** Plant population effects on growth and yield water seeded rice. Agron J. 83: 291-297.
- 34- **Mobasser, H. R., Ghanbari-Malidareh, A. and Sedghi, A. H. 2008.** Effect of silicon application to nitrogen rate and splitting on agronomical characteristics of rice (*Oryza sativa* L.). Silicon in Agriculture Conference, Wild Coast Sun, South Africa, 26-31 October.
- 35- **Prasad, B. and Prasad, J. 1997.** Response of rice to potassium application in calcareous soils. Journal of Potassium Research. 13: 50-57.
- 36- **Savant, N. K., Snyder, G. H. and Datnoff, L. E. 1997.** Silicon management and sustainable rice production. Adv. Agron. 58: 151-199.
- 37- **Singh, S. and Jain, M. C. 2000.** Growth and yield response of traditional tall and improved semi-tall rice cultivars to moderate and high nitrogen, phosphorus levels. Indian Journal of Plant Physiology. 5: 38-46.
- 38- **Tanaka, A. and Park, Y. D. 1996.** Significant of the absorption and distribution of silica in the growth of rice plants. Soil Sci. plant Nutr. 12: 25-28.
- 39- **Wang, G., Dobermann, A., Witt, C., Sun, Q. and Fu, R. 2001.** Performance of site-specific nutrient management for irrigated rice in southeast China Agron J. 93:869-878.

- 40- Wilson, C. E., Salton, N. A., Dickson, P. A., Norman, R. J. and Wells, B. R. 1996. Rice response to phosphorus and potassium fertilizer application. Research series-Arkansas Agriculture Experiment Station. 450: 15-18.
- 41- Windslow, M. D., Okada, K. and Correa-Victoria, F. 1997. Silicon deficiency and the adaptation of tropical rice ecotypes. Plant Soil. 188: 239-248.
- 42- Yoshida, S. 1975. Factors that limit the growth and yields of upland rice. IRRI. Los Banos. Phillipines. PP: 46-71.
- 43- Yoshida, S. 1981. Fundamentals of Rice Crop Science. International Rice Research Institute, Los Banos, Lagunna, Philippines.
- 44- Yoshida, S., Ohinishi, Y. and Kitagishi, K. 1962. Chemical forms, mobility and deposition of silicon in the rice plant, Soil Sci. Plant Ntr. 8:15-21.